Lietas Nr. A420233614
Lietas arhīva Nr. A42-02336-14/24

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014. gada 11. septembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese K.Kalvāne,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ tiktu piedāvāts īrēt trīsistabu dzīvokli ar ērtībām.

Aprakstošā daļa

[1] 2013. gada 28. novembrī Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisija (turpmāk arī – atbildētāja), izskatot /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ (turpmāk arī – līdzpieteicēji) 2013. gada 7. novembra iesniegumu, kurā līdzpieteicēji lūdz piedāvāt īrēšanai viņu 4 cilvēku ģimenei trīsistabu dzīvokli, līdzvērtīgu līdz šim īrētajam dzīvoklim /adrese/, pieņēma lēmumu (sēdes protokols Nr. 10) (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma atteikt piedāvāt īrēt /pers. A/ 4 cilvēku ģimenei (viņa, vīrs /pers. B/, meita /pers. C/, mazdēls /pers. D/) trīsistabu dzīvokli ar ērtībām, pamatojoties uz likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā" 14. panta septīto daļu un Rīgas domes 2010. gada 15. jūnija saistošo noteikumu Nr. 80 „Par reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtību dzīvokļa jautājumu risināšanā" (turpmāk arī – Saistošie noteikumi) 56.2. un 57.1. punktu.

Lēmums pamatots ar to, ka nav tiesiska pamata pieņemt līdzpieteicējiem labvēlīgu lēmumu un piedāvāt trīsistabu dzīvokļa izīrēšanu, jo /pers. D/ nav sasniedzis 9 gadu vecumu.

[2] 2014. gada 14. janvārī tiesā saņemts līdzpieteicēju pieteikums. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Līdzpieteicēji uzskata, ka saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā" 14. septīto daļu, Saistošo noteikumu 56. un 57.1. punktu, jebkurai personai, kura ir sasniegusi 9 gadu vecumu, jābūt nodrošinātai ar atsevišķu istabu (izņemot laulātos).

Līdzpieteicēju ģimenē ir 4 cilvēki, no kuriem divi ir laulātais pāris (/pers. A/ un /pers. B/), viņu meita /pers. C/, kurai ir nepilni 33 gadi, kā arī viņu mazdēls /pers. D/, kuram ir nepilni 9 gadi. Līdz ar to viena atsevišķa istaba pienākas laulātajam pārim /pers. A/ un /pers. B/, otra atsevišķa istaba pienākas /pers. C/ un trešā atsevišķā istaba pienākas /pers. D/, kuram paliek 9 gadi.

[2.2] Saistošo noteikumu 57.1. punkts nodrošina, ka /pers. C/ jābūt savai atsevišķai istabai, jo viņa atbilst noteiktajam vecuma kritērijam, un atbildētājai bija jāpiedāvā līdzpieteicējiem īrēšanai trīsistabu dzīvokli, nevis divistabu dzīvokli.

[2.3] /pers. D/ mācās 2. klasē un kopš bērnības dzīvo atsevišķā istabā.

[2.4] Atbildētāja nepareizi ir piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normu, kā arī nav ievērojusi patvaļas aizlieguma principu un tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu.

[3] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētāja norāda, ka pieteikums ir noraidāms uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots.

[5] Lietā nav strīda par to, ka līdzpieteicēji no 2005. gada 24. februāra ir reģistrēti palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājuma risināšanai 7. reģistrā. Līdzpieteicēji vēlas, lai viņiem tiktu piedāvāts īrēt trīsistabu dzīvokli ar ērtībām. Līdz ar to lietā ir noskaidrojams, vai konkrētajā gadījumā pastāv tiesiskie un faktiskie priekšnoteikumi pašvaldībai, sniedzot līdzpieteicējiem palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā, jāpiedāvā īrēt trīsistabu dzīvokli ar ērtībām.

[6] Saskaņā ar Saistošo noteikumu 56. punktu 7. reģistrā reģistrētajām personām piedāvā īrēt dzīvokli ar ērtībām, ievērojot šādus kritērijus:

1) vienistabas dzīvokli – ģimenei, kurā ir 1 līdz 3 cilvēki (56.1. punkts);

2) divistabu dzīvokli – ģimenei, kurā ir 2 līdz 5 cilvēki (56.2. punkts);

3) trīsistabu dzīvokli – ģimenei, kurā ir 4 līdz 5 cilvēki (56.3. punkts);

4) četristabu dzīvokli – ģimenei, kurā ir 5 (vai vairāk) cilvēki (56.4. punkts).

Saistošo noteikumu 57. punkts noteic, ka piedāvājot dzīvokli atbilstoši noteikumu 56. punktā noteiktajiem kritērijiem, ievēro šādus nosacījumus:

1) ar atsevišķu istabu ir nodrošināma persona, kura sasniegusi deviņu gadu vecumu (izņemot laulātos), un ik divi bērni līdz deviņu gadu vecumam (57.1. punkts);

2) tiek ņemts vērā ģimenes ārsta atzinums par to, ka persona slimo ar kādu no noteikumu 1. pielikumā minētajām slimībām (57.2. punkts).

[7] Novērtējot faktisko apstākļu atbilstību tiesību normā ietvertajiem kritērijiem, kas dod pamatu atbildētājai piedāvāt līdzpieteicējiem īrēt trīsistabu dzīvokli ar ērtībām, tiesa konstatē, ka līdzpieteicēji neatbilst nevienam no tiesību normā izvirzītajiem priekšnoteikumiem.

Proti, ar vienu istabu ir nodrošināmi /pers. A/ un /pers. B/ kā laulātie. Tāpat ar vienu istabu ir nodrošināma /pers. C/. Savukārt /pers. D/nav nodrošināms ar atsevišķu istabu, jo nav sasniedzis Saistošajos noteikumos noteikto deviņu gadu vecumu, kad bērns ir jānodrošina ar atsevišķu istabu.

Līdzpieteicējiem tiesības saņemt pašvaldības piedāvājumu īrēt trīsistabu dzīvokli ar ērtībām radīsies 2014. gada 28. oktobrī, kad /pers. D/ apritēs pilni 9 gadi.

[8] Vienlaikus tiesa norāda, ka lietā nav saskatāms vispārējo tiesību principu pārkāpums, jo, sniedzot sociālo palīdzību, pašvaldībai ir pienākums piemērot tiesību normas bez atšķirīgas attieksmes. Vienlīdzības princips prasa, lai tiesību piemērotājs, pastāvot vienādiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, pieņem vienādus lēmumus. Tieši minētā iemesla dēļ, piedāvājot ģimenēm īrēt pašvaldības dzīvokli, ir noteikti kritēriji, kas ir jāņem vērā, nosakot piedāvājamo istabu skaitu. Turklāt noteiktie kritēriji ir skaidri un to piemērošanā nav iespējams nonākt pie atšķirīga rezultāta, kas radītu atšķirīgu attieksmi pret personām, kam ir tiesības saņemt pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā. Ja reiz tiesību normas izdevējs ir noteicis vecuma slieksni, kas dod tiesības pretendēt uz atsevišķu istabu, tad tas ir piemērojams visos gadījumos vienādi, lai neradītu atšķirīgu attieksmi pret sociālās palīdzības saņēmējiem, kas atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos. Līdz ar to, sniedzot pašvaldības palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā, pašvaldībai nav pamata atkāpties no tiesību normā ietvertajiem priekšnoteikumiem un papildus vērtēt to, kādi ir ģimenes sadzīves apstākļi pirms palīdzības saņemšanas.

Citiem vārdiem sakot, jebkurai ģimenei, kas sastāva ziņā ir tāda pati kā līdzpieteicēju ģimene, pašvaldībai, atbilstoši tiesību normā noteiktajam, ir jāpiedāvā īrēt divistabu dzīvokli. Līdz ar to arī līdzpieteicēju ģimenei nav pamata sagaidīt, lai pašvaldība pret viņiem piemērotu īpašu, atšķirīgu attieksmi. Pretējā gadījumā, saņemot no pašvaldības trīsistabu dzīvokļa īres tiesības, līdzpieteicēji sevi nostādītu priviliģētā situācijā un pašvaldības attieksme būtu nevienlīdzīga pret citām ģimenēm, kurās ir bērns, kas nav sasniedzis deviņu gadu vecumu.

[9] Ņemot vērā iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka nav pamata izdot līdzpieteicējiem labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru līdzpieteicējiem tiktu piedāvāts īrēt trīsistabu dzīvoklis ar ērtībām.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ tiktu piedāvāts īrēt trīsistabu dzīvokli ar ērtībām.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2014. gada 11. septembrī.

Tiesnese K.Kalvāne